

net jaatste woord

Reed 28-01-12

Souvenirwinkels zijn niet schimmig

Wat mij vaak bijzonder stoort in de berichtgeving over postcodegebied 1012 is dat de souvenirwinkels in dit gebied in één adem worden genoemd met vrouwenhandel, schijnmige mid-denstand, witwassen, illegale prostitutie et cetera (zie bijvoorbeeld het artikel van Albert de Lange in *Het Parool* van vorige week zaterdag.)

Aangezien ik zelf een textielgroothandel heb die souvenirwinkels bevoorraadt en een souvenirwinkel had op de Lijnbaansgracht, voel ik mij telkens aangesproken als zo'n stuk verschiint.

In elke branche zit kaf onder het koren. Dat zal ik niet ontkennen. Maar ik kan u verzekeren dat 95 procent van de souvenirwinkels eigen-dom is van mensen die van 's morgens negen uur tot 's avonds tien uur hun brood proberen te verdienen.

Dat deze mensen in panden zitten waarvan het lijkt dat ze de huren niet kunnen betalen, wil dat wat zeggen over de souvenirhandel, of over de inkomsten die gehaald worden uit de souvenirhandel? De marges in de souvenirhandel liggen vele malen hoger dan bij een famin of een willekeurige tabakszaak. Ook de eigenaren van deze winkels staan vaak zelf in de zaak en zijn dus niet op personeel aangewezen.

Dit soort stukken, in welke krant dan ook, raakt niet alleen de detailisten, maar een hele branche die hard en eerlijk werkt om zijn centen te verdienen. Want leveranciers die

aan winkels op A-locaties hun producten leveren, zoals op Schiphol voor en achter de douane, Madame Tussauds, winkels op de Dam en het Damrak et cetera, leveren ook aan de door jullie omschreven 'schijnmige' detailhandel.

In de souvenirwinkels in het postcodegebied 1012 en ook daarbuiten staan mensen met de boeiendste verhalen. Het gaat van de Iranier die uit Iran is gekomen nadat de sjah was afgezet tot de Afghaan die boekhouder was van het regime voordat er internationale hulp kwam. Of de Pakistaan die schoenen, kleren en boeken inzamelt om op te sturen naar zijn land, waar hij niet naar terug kan.

De hele branche werkt hard en eerlijk voor zijn geld

Chinezen die uit Hongkong zijn gevlucht, Israëliërs die homo zijn en in Amsterdam normaal kunnen leven en Hindoes die graag terug willen naar Suriname. Dan is er ook nog de Nepalees die op het Rokin zijn hoofd niet boven water kan houden omdat op anderhalve meter van zijn winkel een ijzeren hekwerk staat (al zees jaaz) omdat de Noord/Zuidlijn maar niet af komt. Zo kan ik wel ewan door gaan.

Ik kan u verzekeren dat de Nederlandse souvenirhandel één van de vooruitstevendste is van de wereld – en dan ben ik realistisch.

Ruud Laaij

De marges in de souvenirhandel lijken vele malen hoger dan bij een famin of een willekeurige tabakszaak.